

Bil Mukabil Sefasını Süremediğim Kaderim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Haziran 2025

Şimdimi tehir ettim ben ki: zemherinin nazlı çiçeği.

Kalan yarımı yarına lehimledim ve fabrika ayarlarıma geri dönmek adına idame ettiğim ömrü sadece Rabbime havale ettim.

Tensiye ettiğim bir düş' ten uyandım ansızın
Tahliye ettiğim yorgun yüreğim
İklimin dilinde kırık dalım
İkilem yüklü mabedim ve matemim
Aşk körü iken izafi ışığın kaynağı hayallerim
Kopup da geldiğim
Kendimden ötesini dost bildiğim
Kimliğim saklı kalemin nezdinde kâh açarım kâh solarım
Şiirlerin nezaretinde tayin edildiğim
Bir coğrafyadan diğerine göçerim
Şirk koşanlara şer
Aşkı sevap bilenlere kor
Acının saltanatını sürdüğüm kadar da kör
Müptelası olduğum yangının ferî
Yâdım dünümse bir teselli
Ve işte ansızın tecelli
Edecekken kaderin kederine yüküne binaen
Hamt ettiğim kadar

Kardığım önümden sökün ederken heceler
Hecelediğim değil
İmlediğim şir
Mimlendiğim kadar
Mil çekilmiş gözlerimden fıskıran çakmak ve ateş
Öznem mi?
Güldürmeyin beni!
Özlemime sirayet eden yine ben...
Beni benden ederken aşk ve elem
Kazıntısı mazinin
Kesif sessizliğinse mimarı iken zalim ahvalim
Aşka düşkün
Hicreti ölüm
Hicvinde ömrün
Hazır ol da geçen günüm ve çözemediğim onca denklem
Şimdimi tehir ettim
Yarın ve yarım kalan ne ise
Yadımdan sökün eden
Aşkın ve hüznün müptelası
Korunaklı dünyamın selası
Verildi bir kere madem
Başım gözüm üstüne Rabbim
Özlemle yandığım günbegün
Büyüyen bir hasret aşkın kiblesinde yeşeren cennetim
Yaşaran yüreğimden
Kopan her zerremle
Şu cihan ki: beni benden eden
Benlik ya da beylik değildir hem özüüm
Bil mukabil, sefasını süremediğim kaderim...